առանց ժառանգական իրաւանց, առանց հարստութեան մեծ ազդեցութիւն ունէր Սիմ լեռան վրայ այդ եզական մարդը, վասնզի ամէնքը գիտէին եւ կը խոստովանէին նորա անշահասիրութիւնը, որ իրենց պէս եւ իրենցմէ շատերէն աւելի աղքատ էր մնացել՝ թեպէտ Բագարատ իշխանի սիրելի անձ մ'էր տարիներէ ի վեր — նորա ձեռնտուութիւնը բանիւ եւ գործով խեղճերու եւ անտէրներու, եւ նորա ահարկու խստութիւնը տնիրաւներու եւ հարստահարողներու դէմ յայտնի էր: Այս յատկութեանդ վրայ պէտք է յիշել իւր կարդալու եւ գրելու կարողութիւնը, որ շատ քիչ մարդկանց տրուած էր այն դժուար ժամանակին, եւ որ այդ լեռանց մէջ գերբնական բան մը կը համարուէր. շատ անգամ, երբ քահանան Փարատեան կ'ըսէր հիւանդին վրայ, հիւանդին տէրը կ'երթար Յովնանու ալ աղաչելու, որ գայ աւետարան մը կարդայ իւր հիւանդին վրայ, եւ շատերը կը պատմէին թէ ինչպէ՛ս եւ քանի-քանի՞ անգամ Յովնան ընթերցմանքը չի վերջացած բժշկութեան նշաններ կը տեսնուէին հիւանդաց վրայ: Եւ միշտ այսպիսի պարագայներու մէջ կը տեսնուէր, որ Յովնան կ'ոգեւորէր, աչուընները կը ձգտէին եւ այդ զօրաւոր մարդը մեծոգնութիւն մը կ'իմանար այդպիսի դիպուածներու մէջ ու խոնարհաբար կ'ըսէր թէ կը զգամ Քրիստոսի խօսքին ուժը թէ «Զօրութիւն էլ յինէն»: Վերջապէս Յովնան եղբայր՝ սասունցուն համար տեսակ մը սուրբ էր, որ երբ կը հեռանար գործի մը համար իր լեռնեն, կարելի է թէ շատերը նոյն մտածութեօմնը ունէին, ինչ որ երբեմն իսրայեւացիք Մովսէսի համար, երբ Սինա լեռան ամպամած գլխուն վրայ կ'աներեւութանար: Եթէ մէկ քանի նախանձոտ եւ անպիտան մարդիկ ալ կային, ինչպէս միշտ չեն պակսիր ամէն տեղ ու ամէն ժամանակ, չէին համարձակէր բերան բանալ եւ խօսք մը ըսել:

Արեւը մօտ էր մտնելու, երբ յանկարծ խումբ մը արաբացի ձիաւորը երեւցան, որ մեր սասունցուոց կ'ուգային իբրեւ թէ դիմաւորելու, առ ժամայն Յովնանի մէկ ակնարկութեամբ սոքա փոքրիկ գունդերու բաժնուեցան եւ քառակուսիներ կազմելով՝ աշտեներու դուրս ցցուած անտառ մը ձեւանալով, որ կը քալէր ջանացին պաշարել եւ արգիլել այս ձիաւորաց հախուռն ընթացքը, թէպէտ շատերը կործանեցին իրենց ձիերէն, եւ ձեան ճերմկութիւնը ի կարմիր ներկեցին նոցայ